

РЕШЕНИЕ

№ 39965

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **6952** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно- процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е по жалба на Фондация „Върховенство на закона“, подадена чрез упълномощения адв. И. Я., срещу мълчалив отказ на Кмета на [община], да се произнесе по заявление с вх.№ 95-00-5/28.05.2025 г.

С молба от 24.07.2025г. жалбоподателят твърди , че с приложеното решение и отговор от 10.06.2025г. от ответника , не е получил поисканата обществена информация по въпроси 1, 4 и 5 от заявлението.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят се представлява от адв.Б. , поддържа жалбата ,излага становище в което аргументира основателността на жалбата и заявява искане за разноси.

Ответникът не се представлява в о.с.з.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК,

провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Фондация „ВЪРХОВЕНСТВО НА ЗАКОНА“ , ЕИК[ЕИК] е подала до кмета на [община] вх.№ 95-00-5/28.05.2025 г., с което е поискала предоставянето по реда на ЗДОИ на информация по следните въпроси:

1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма и са предоставили на кмета, на общината доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.-31.12.2024г.?
2. Колко на брой и в какъв размер са санкциите, наложени след установени нарушения на чл. 98в1 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.- 31.12.2024 г.?
3. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл. 98в от ЗАПСП към 31.12.2024 г. ?
4. Колко проверки са извършени във Връзка с извършването на контрола по смисъла начл. 98В от ЗАПСП за периода 01.01.2020 г.- 31.12.2024г.?
5. Постъпили ли са искания за съдействие от длъжностни лица, определени със заповед на Министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г. (чл. 98, ал. 2, т. 8 от ЗАПСП) и съответно колко на брой?

В заявлението е посочено исканата информация да бъде изпратена на ел.поща или интернет адрес.

По заявлението до заявителя и жалбоподател в съдебното производство е изпратено Писмо с изх. № 95 – 00 – 5/ 10.06.2025г. , с което е предоставена информация по поставените въпроси.

В жалбата се посочва , че в изпратената от общината информация по съществено се съдържа отговор единствено на втория и третия въпрос и ответникът не е предоставил исканата информация по въпроси № 1, 4 и 5, нито е изпратил изричен отказ за предоставяне на обществена информация, поради е налице мълчалив отказ за предоставяне на исканата информация.

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват процесуалните пречки по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

В конкретния случай се оспорва мълчалив отказ по заявлението, а дали такъв е налице е обусловено от отговора на въпроса, налице ли са били предпоставките по чл.33 ЗДОИ за изпращане на уведомлението, обективизирано в Писмото от 10.06.2025г.

Между страните е безспорно, че исканата информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1

ЗДОИ; тя е налична при задължения сезиран със заявлението субект, но същият не я предоставя в пълен обем. По делото не се съдържат данни, че органът не разполага с поисканата информация.

Съгласно чл.33 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя.

С приложеното по преписката Решение № 3 от 9.06.2025г. на Вр. И.Д. СЕКРЕТАР на [община] е предоставен пълен достъп до исканата в заявлението на жалбоподателя информация.

По същество правният спор в настоящото производство се свежда до това дали правилно е приложен материалният закон и дали е предоставен пълен достъп до поисканата със заявлението информация или е налице частичен мълчалив отказ.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е обществена информацията по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, следва да са налице двете кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В случая с Решение № 3 от 9.06.2025г. е предоставен пълен достъп до поисканата информация, като в решението е определен начина на предоставянето ѝ. В решението е възприет посочения от заявителя начин на получаване на информацията.

Настоящият съдебен състав счита, че е предоставен пълен достъп до исканата информация. С оспореното писмо е предоставена информация от ответника по цитираното решение. Жалбоподателят счита, че отговора не съответства на обема на поисканата със заявлението информация и квалифицира неизпълнението на решението за предоставяне на пълен достъп до поисканата обществена информация като мълчалив отказ. Съдът счита, че при наличие на изрично решение за предоставяне на пълен достъп до поисканата информация, оспорения отговор на ответника следва да се приема за непълно и неточно изпълнение на посоченото решение.

При непълно или неточно изпълнение на решението следва да се сигнализира отговорното длъжностно лице, а не да се оспорва самото решение, което напълно отговаря на изискванията на ЗДОИ. Представената допълнителна кореспонденция, вклч. и писмото от 10.06.2025г. е във връзка с изпълнение на оспореното решение и не се отнася до неговата законосъобразност, а до

неговото изпълнение.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че при издаването на индивидуалния административен акт органът е приложил правилно материалния закон и не е налице отказ от предоставяне на достъп до информация по ЗДОИ. В този смисъл, не е налице и несъответствие с целта на закона. В тази връзка следва да се каже, че законодателят чрез разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 от ЗДОИ изрично е предвидил случаите, в които е налице основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. Съгласно т. 2 на цитираната норма основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на "надделяващ обществен интерес".

Разпоредбата на § 6 от ДРЗДОИ определя, че "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. С дадения достъп до поисканата информация е достатъчна да удовлетвори направеното искане и целта на закона.

При липсата на наведени доводи в заявлението, които да обосноват интереса към поисканата информация, административният орган не дължи в повече правни изводи относно приложението или неприложението на чл. 37, ал. 1, т. 2, предл. 2, вр. с § 1, т. 6 ДРЗДОИ за надделяващ обществен интерес. Действително разпоредбата на § 1, т. 5, б. "б" и б. "в" от ДРЗДОИ въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани с улесняване на прозрачността и отчетността на задължените субекти относно взиманите от тях решения, както и гарантира законосъобразното и целесъобразно изпълнение на законовите задължения на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. В настоящият случай с оглед характера на исканата информация, излагането на конкретни мотиви на лицето, посочени в искането за предоставяне на достъп до обществена информация, както и с оглед всички събрани по делото писмени доказателства, следва да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, като чрез предоставянето на исканите сведения се цели постигането на определени в закона цели - да се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект относно взиманите решения, както и да се гарантира законосъобразното и целесъобразно изпълнение на законови задължения.

С оглед на изложеното, съдът приема, че Решение № 3 от 9.06.2025г. на Вр. И.Д. СЕКРЕТАР на [община] е издадено от компетентен за това административен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на предписаната от закона форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, материалният закон е приложен правилно и актът е издаден в съответствие с целта на закона. Поради това жалбата на Фондация „Върховенство на закона“, подадена чрез упълномощения адв. И. Я. следва да бъде отхвърлена.

При изхода на спора на ответника се дължат разноски, но такива не са поискани и съдът не дължи произнасяне.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 76 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Върховенство на закона“, подадена чрез упълномощения адв. И. Я., срещу мълчалив отказ на Кмета на [община], да се произнесе по заявление с вх.№ 95-00-5/28.05.2025 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.